

Magdolna Szabó

f. 1958i Dévaványa,
Ungern.

Bosatt i Lund sedan 1985Utbildad grundskolelärare i Ungern. Studier vid Grafikskolan Forum i Malmö 1991-95, Konsthögskolan i Malmö 1995-96. Vidareutbildning i serigrافی vid Kungl. Konsthögskolan ht 1995 Separatutställningar: Lunds Konsthalls Bakficka 1996, Grafiska Sällskapets Galleri i Stockholm 1997, Forumgalleriet i Malmö 1997, Galleri Listakot i Reykjavik 1997, Konstnärshuset, Ateljén i Stockholm 1998 och Hanaholmens Kulturcentrum för Sverige och Finland i Esbo, Finland 1998 Representerad i Kulturen, Lund, Statens Konstråd samt landsting och kommuner.

I 1998 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår:
"Utan titel". Serigrافی.Mått i mm: 420x360.
Tryckningen utförd av konstnären.

En till synes oval form skymmer helt tillfälligt en mörk kvadrat och roterar stillsamt över bildytan. Pulserande röd lyser ovalens kärna allra närmast betraktaren. Kanske ett möte mellan min blick och en cell på väg in i nästa liv?

Jag träffar Magdolna Szabó för första gången en gråkall marskväll. Hon är i Stockholm för att hänga sin utställning i ateljén på Konstnärshuset.

-Varför är du konstnär?

-Jag har egentligen inte valt att bli konstnär. På grund av olika omständigheter har jag hamnat i denna bana som jag inte vill lämna.

-Varför arbetar du med grafik?

-Det frågar jag mig själv. Jag tror att det är för att där finns en distans inbyggd och därigenom en möjlighet att ta vara på slumpen. Grafik innebär för mig avtryck. Sedan tre år tillbaka har jag mest ägnat mig åt serigrافی därför att jag tycker om den distinkta och plana ytan. Jag arbetar även tredimensionellt, med betong.

-Hur viktig är arbetsprocessen i förhållande till den färdiga bilden?- Arbetsprocessen upplever jag som ett sökande mer än ett skapande. Jag ser inte "den färdiga bilden" som ett mål. Det fungerar mer helgjutet - målet är själva arbetsprocessen.

-Dina titlar är helt avskalade från associationer...

-Det stämmer. Oftast har mina verk ingen titel eller också har de bara ett nummer eller en bokstav för att kunna identifieras. Det känns som om jag har börjat på en serie som kan få fortsätta hela livet. Därför är det omotiverat för min del att sätta titlar på alla bilder som blir till på vägen.Jag lockas i samspelet med det flyktiga, något som glimtvis uppenbarar sig. "Glimt" kan vara titeln på en hel utställning eller t.o.m. flera utställningar, men den enskilda bilden behöver inte ha något namn.

-Dina bilder berör mig fysiskt. Vill du styra betraktarens upplevelse?

-Jag vill att bilden ska vara stark i sin enkelhet. Oftast är det färgen som får bära fram själva upplevelsen. Jag vill inte styra betraktaren. När en bild får eget liv blir jag själv betraktare. Om bilden berör mig så kan den beröra andra.

-Vilka konstnärliga förebilder har du?

-Jag tycker mycket om Anish Kapoor's verk.

Lea Ahmed